

25 серпня

Тетяна Булат

Ми кожен рік приходили вітати,
Ти кожен рік казала: Час спливає...
Й про все мені хотілось би спитати,
На жаль, та поряд вже тебе немає...

А ми не завжди, мамо, розуміли,
Все думали, що час таки дрімає.
Не ладили, а інколи шуміли.
Не вибачитись, бо тебе немає...

У тебе воля у душі – то сила!
А ми не знали, що тебе тримає.
Такі високі для польоту крила
Були. Та вже тих крил, на жаль, немає...

В дитинства ясні дні я полетіла,
І знову світла пам'ять повертає
Туди, де ти в шикарній сукні білій —
Красива й трепетна. Та вже тебе немає...

Ми поряд із тобою в день серпневий,
Та тільки серце з вітром відлітає.
Ось поряд стіл красивий металевий,
Ми за столом – але ТЕБЕ немає!!!

Ми принесли все те, що ти любила —
І торт, і квіти, що ти так кохала!
Згори навколо все краса сповила
І квіти біля тебе не всихають...

В твій ювілей ми поряд. Та самотні.
Вже більш півроку. Біль все не минає.
Всього лиш 70 було б сьогодні!
Так мало... А тебе вже в нас немає...

Матуся... як тебе не вистачає...